

Albrechtsen Light, vi har med at gøre her. Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen ligefrem inviterer til regeringssamarbejde, men jeg tror, at jeg må skuffe hr. Keld Albrechtsen og sige, at Socialdemokratiet sandsynligvis vil stemme nej til hr. Keld Albrechtsens forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Hr. Buksti siger: Lad os nu lade være med at snakke om datoer for, hvornår de her EU-forbehold skal fjernes, lad os snakke om indhold. Og hr. Buksti spørger mig, om jeg kan nævne en håndfuld af problemstillinger, der er ved at have de her forbehold.

Det kan jeg da. Jeg synes, at hr. Buksti skulle tale med sin minister om, hvilke problemer de har: med økonomiministeren, når det drejer sig om ØMU'en, med indenrigsministeren, når det drejer sig om, hvad flygtningekvoten skal være, fælles asylpolitik, et fælles europæisk register for at forhindre illegale emigranter.

Alene på det forsvarspolitiske område i EU er der syv fællesaktioner, vi har måttet sige nej til, bl.a. evakuering af EU-statsborgere i Afrika, træning af mineryddere i Bosnien, krisestyring i de store søers område i Afrika, konfliktforebyggelse og -løsning i Afrika, en international politiaktion til fordel for albanske myndigheder og minerydningsbistand i Kroatien.

Er det heldigt, er det rigtigt, at vi ikke er med i den beslutningsproces? Har det ikke forandret sig så meget, at Socialdemokratiet burde gøre det, som statsministeren siger hele tiden: at turde tage et ansvar, at lade være med at tøve. Lad dog være med at tøve over at spørge befolkningen og finde ud af, når de hører, at vi er uden for den beslutningsproces og den Europapolitik, om ikke vi skulle få fjernet de forbehold hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt vende tilbage til forsvaret, som jeg synes hr. Jacob Buksti kom lidt let rundt om.

Jeg brugte hovedparten af middagspausen til at montere mit hjemmeværnsslips, for jeg synes egentlig, de bør hædres, som virkelig vandt forsvarsforliget. Det er interessant, at i en situation, hvor man diskuterer den internationale indsats, er det hjemmeværnet, der virkelig vandt det her.

Men jeg forstod i øvrigt, at hr. Buksti meget gerne ville have lavet et forsvarsforlig sammen

med SF, men det, der tvang hr. Buksti til dårligt kammeratskab, var den bitre nød, at der ikke var et flertal. Det kan jeg slet ikke forstå, al den stund Enhedslisten har sagt, at de gerne ville være med til at hjælpe igennem. Det var i øvrigt heller ikke mit indtryk, at det skabte vild begejstring i socialdemokratiske kredse, da vi sagde, at vi ville lægge os fladt ned i forhold til udspillet. Jeg synes, mange ledende socialdemokrater inklusive ministeren på området så ganske bekymrede ud.

Til hr. Jacob Buksti: Er det ikke sådan, at man havde besluttet, at det her skulle laves sammen med de borgerlige? Er det ikke sådan, at Venstre og De Konservative stort set fik, hvad de bad om, og er det ikke derfor, vi i dag i virkeligheden bør fejre hjemmeværnets store sejr?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Såvel statsministerens som den socialdemokratiske ordførers tale var i mange henseender fine og inspirerende, men på ét punkt var det næsten ikke til at bære, og det er, hvis man kobler talen om humanisme med det, der faktisk sker på flygtningeområdet.

Det var en meget skamfuld situation for mange af os, at min præstekollega Leif Bork Hansen er blevet dømt for at gøre noget, som alle humanister må hyldes ham for, nemlig at komme østslavonske serbere til undsætning i en situation, hvor de indlysende burde have haft asyl, hvis de danske udlændingemyndigheder faktisk fulgte den lovgivning, som er rædselsfuldt slem og streng og stram, men ikke så ondskabsfuld, som den er blevet fortolket her.

For at køre det videre ud til det, som sker i øjeblikket, hvor jeg hørte, jeg tror, det var Jørgen Dragsdahl, der simpelt hen – i øvrigt er jeg enig med regeringens politik i forhold til Kosovo – dømte, om jeg så må sige, regeringen til at være kollaboratører, fordi man støttede Milosevics strategi ved at have flygtninge tumlende rundt i det område, hvor man destabiliserer det hele, i stedet for at vi kan tage imod dem.

Det er ikke til at kalde andet end forfærdelighed, at vi både hjælper Milosevic med hans forfærdelige politik, vi kører vores egen linje med etnisk renhed, som man jo kan se, hvis man hører de mange partier herinde, er det, vi går efter, og at vi – det er jeg så glad for, at statsministeren kommer her og siger – virkelig for alvor støtter Milosevics ødelæggelse af nær-